

פרשת חקת ~ ו' תמוז תשפ"ד ~ גליון תס"ט - שנה י'

זהו כהתא בנה זמני

מס' נישין לד:

היכל משה זאהל שרה

הגליק מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
והנהיגו החשובה מדת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~

(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ו"ל שהיה בר"ח ניסן במעדועעדיבקא)

שאלות ותשובות מספה"ק ל'יקוטי הלכות' תפילת המנחה ו' שמוסד על תורה זו עם המון התעוררות והתחזקות לעובדא למעשה

עג. מוהרנ"ת הק' זי"ע ועבי"א מקשר הענין הענין מה שרבינו הק' כותב שעיקר התשובה היא למהר מחשבתו ולברוח ממחשבות רעות ולצמצם האור ולעבוד את השי"ת בהדרגה בעובדות ומדות טובות וכו' (עיי"ש באריכות) לתפילת המנחה - מה כתוב בחז"ל הק' על עוצם גודל קרבן מנחה?

כתוב בהל' תפילת המנחה ז' (אות מ"ד), ועי' במדרש רבה (פרשת צו ח, ד) שמפליג שם במעלת קרבן מנחה, וז"ל, ולא עוד אלא שכל הקרבנות אינם באים חצים, וזו באה חציה, מחציתה בבקר ומחציתה בערב, ולא עוד אלא כל מי שמקריב אותה מעלה עליו הכתוב כאילו מקריב מסוף העולם ועד סופו, שנאמר (מלאכי טו, יא) "כי ממזרח שמש עד מבואו וכו'" וסיפא דקרא "ומנחה טהורה" עי' שם, היינו כי בחי' קרבן מנחה שהוא קרבן עני, שהוא עיקר התשובה כנ"ל הוא נוקב ויורד עד התהום, ומגיע מסוף העולם ועד סופו ממזרח שמש עד מבואו.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בנדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסדי ברסלב)

הצה"ק רבי מנחם מענדל שניאורסאהן מליובאוויטש זי"ע ועבי"א

(ליום היארצייט ג' תמוז)

בסמוך לפטירתו של אדמו"ר מוהריי"צ זי"ע, ביקש חתנו האדמו"ר רבי מנחם מענדל זצ"ל מאחד מאנ"ש המקורבים, שילקט לו מספרי מוהר"ן מברסלב זי"ע על ענין ההשתטחות.

כאשר אחד מחסידיו הודיע לאדמו"ר הרמ"מ כי הוא רוצה לנסוע לציון הקדוש של מוהר"ן בעיר אומאן - נתן לו הרבי זצ"ל "סדר היום" איך להכין את עצמו לנסוע למקום קדוש שכזה.

פעם הגישו לאדמו"ר הרמ"מ נ"ע מליובאוויטש את ספר "ליקוטי הלכות" למוהרנ"ת במתנה, האדמו"ר נבג"מ שילם תמורתם בהדגישו כי על ספרים כאלו צריך לשלם. כן מספר ר' דוד גרינוואלד, כי כשהיה אצל הרבי מליובאוויטש העניק לו הוא את ההוצאה החדשה של הספה"ק "עלים לתרופה", העיר לו האדמו"ר ואמר: "יא יא איך קען דער ספר וואס ר' נתן האט געשריבן בריוון זיין זון", [כן כן אני מכיר את הספר שרבי נתן כתב מכתבים לבנו...].

עד. איך מוהרנ"ת מסביר זאת?

כי כל אדם שבעולם בכל דרגא ובכל מקום שהוא, אפי' הרחוקים מאד מאד גם לשם התיקון והעצה הנ"ל של בחי' קרבן עני שהוא בחי' אחד המרבה ואחד הממעיט וכו', שבאיזה בחי' התעוררות כל שהיא בכל נקודה ונקודה טובה יכולין לשוב להשי"ת רק שיבטל גאותו וירגיש שפלותו באמת, וירגיל עצמו להתפלל ולפרש שיחתו לפניו יתברך בבחי' "תפילה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו", שישפוך שיחו כמו השופך מים, אפי' נדמה לו שהוא

בלי שכל ובלי כונה הראוי אעפ"כ את כל אשר עם לבבו ישפוך שיחו לפניו ית' בבחי' שפכי כמים נכח פני ה' וכו', וזה יקר מאד בעיני השי"ת, ועי"ז יזכה לשוב ולהתקרב אליו יתברך בחי' ואל אלקינו כי ירבה לסלות, וכנ"ל.

עה. איך זה מרומז במאמר חז"ל?

וזה מרומז במה שאמרו במדרש הנ"ל "ולא עוד אלא שכל הקרבנות אינם באים חצים וזהו באה חציה וכו'" היינו שאפי' גם מעט התפילה הדלה הזאת אינה באה בשלימות כי אם בבחי' חציה וכו' כי מעורבת במחשבות מקלקלות הרבה וכו' שבודאי אינה ראויה לעלות אעפ"כ זהו המעלה של בחי' תפלה לעני הנ"ל שהיא באה חציה כי איך שהיא הקב"ה מרחם - ומקבלה מאחר שמרגיש עניותו ומתגבר להתפלל ולשוח איך שיכול מתוך מרירות דמרירות עניותו ודלותו וכו' וכנ"ל - וזה שמסיים שם ולא עוד, אלא כל מה שמקריב אותה מעלה עליו הכתוב כאילו הוא מקריב מסוף העולם ועד סופו וכו' היינו כנ"ל - כי בכל זה גילו לנו חז"ל שדייקא תפילה ושיחה עניה ודלה כזאת מגעת עד אין קץ מסוף העולם ועד סופו וכו', מאחר שמתחזק מגריעות ועניות הדעת כזה לצעוק ולהתחנן עדיין לפני השי"ת, כי זה יקר מאד אצל השי"ת. והוא סוד שא"א להשיג עד היכן רחמיו מגיעים כל זמן שאינו מתיאש עצמו מהצעקה ותפילה, כמו שגילה אדמו"ר ז"ל.

עו. רבנו הק' זי"ע ועבי"א מאריך בתורה זו שצריך לצמצם האור ועי"ז אפשר לשמור את המחשבה שיהיה לו מחשבות מהורות ולברוח ממחשבות רעות וזה עיקר התשובה עי"ש, איך מוהרנ"ת הק' זי"ע ועבי"א מקשר זאת למנחה של שבת קודש?

כתוב בליקוטי הלכות (תפילת המנחה ז' אות מ"ו) וזה בחי' עוצם נוראות קדושת מנחה של שבת שאז נסתלק משה, כמו שאיתא בזוה"ק (יתרו דף פח: ותרומה דף קנו.) ובכתבים, גודל התגלות אלקות בשעתא דצלותא דמנחה דשבתא, כי עיקר כל התיקונים הנ"ל שהם תיקון כל העולמות, עיקרם הוא ע"י קדושת שבת קודש, שהוא בחי' אורייתא דעתיקא סתימאה כמבואר בהתורה הנ"ל, ומשם כח התשובה בחי' "ושבת עד ה' אלקיך", כמו שמבואר שם.

עו. איך מוהרנ"ת מסביר זאת?

כי כבר מבואר שכל הקלוקלים והפגמים נמשכין מפגם הצמצומין הנ"ל, דהיינו מה שאינו מצמצם האור כראוי וכו' וכשמצמצם אינו נזהר מאחיזת החיצונים שבהצמצומים, שמהם אחיזת היצרין רעים שהם מחשבות רעות וכו' כנ"ל שזה בחי' חטא אדם הראשון כנ"ל, ועיקר התיקון הוא שבת, כי שבת אגין על אדם הראשון, כמו שאמרו רז"ל (זוהר תרומה דף קלח), ומובא בדבריו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן סי' ל"ח) כי שבת הוא בחי' עוה"ב שעיקר התיקון יהיה אז, כי בשבת הוא שביטא וניחא, שלא היה אז שום בריאת העולמות שהם המידות, כי אז הוא בחי' התכלית של כל הבריאה, והתכלית של כל הבריאה כולה הוא התגלות מלכותו יתברך שצמצם עצמו וכו' עד שברא כל העולמות וכו', והכל בשביל לגלות מלכותו שזה כל התכלית של הבריאה וזה בחי' שבת שאז אין שום בריאה, רק התכלית של כל בריאה ובריאה של כל ששת ימי המעשה מאיר ומתגלה בשבת שהוא התגלות מלכותו יתברך, - וע"כ נקראת שבת מלכתא, ואם לא היה חוטא אדה"ר בער"ש הראשון היה מתתקן הכל בשבת הראשון כמובא, אך אפי' אחר שקלקל היה כל התיקון ע"י שבת, כי שבת אגין עלוהי כנ"ל, כי בכח קדושת שבת שנמשך אז, כי חטאו היה סמוך לכניסת שבת, עי"ז האיר עליהם התעוררות התשובה שנמשך בשבת, עד שברחמיו התחיל תיקונם תיכף בשבת הראשון.

עה. למה בשבת מתתקן הכל?

מוהרנ"ת הק' ממשיך שם - כי בשבת מאירין כל האורות הגדולים ע"י צמצומים זכים וקדושים שאין בהם אחיזת הדינים כלל, כי היא בחי' עוה"ב שאז יתתקן הכל, כי מחמת שכבר היה בריאה וכבר היה האדם בזה העולם, עי"ז יכולין להמשיך האור בבחי' תיקון כמובא לעיל (אות ל"ב) מזה, והעיקר ע"י כח הצדיקים שהם בבחי' שבת דכולהו יומי (זהר נשא קמד:) כי הם לא פגמו כלל - ואעפ"כ היו כל ימיהם בתשובה על השגתם הראשונה (כמ"ש בתורה "קרא את יהושע" - סי' ו') עי"ז ממשיכין קדושת שבת שהוא תיקון הצמצומים הנ"ל, לבטל מהם אחיזת הדינים באופן שיזכו ישראל לתשובה ויתגלה מלכותו יתברך לעין כל ע"י כל הבריאה, שזה עיקר התכלית בחי' שבת.

~ קו הטלפון של בית מורינו הרב שליט"א ~

א. להעביר שאלות והזכרת שמות לברכה רפואה וישועה.

ב. להרשם לקבלת קהל.

ג. ערכונים וידיעות.

02-5825820

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת ח'יה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת חקת ~ ו' תמוז תשפ"ד ~ גליון תס"ט - שנה י'

שפ"ד יאמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

והנפש הנצטת - בו בטמא מת.

ל.ה. מה למדים מזה?

כאן מלמדנו שהמת - אבי אבות הטומאה, והנוגע בו - אב הטומאה ומטמא אדם, (שאם תאמר שהמת אב הטומאה כשאר "אבות" שמולידים "ולד" שנקרא "ראשון", אם כן יהיה הנוגע בו "ראשון" ואיך יאמר הכתוב שהנפש הנוגעת בו תטמא והלא עיקר בידנינו שאין אדם וכלים מקבלים טומאה אלא מאב הטומאה, אלא משמע מכאן שהמת אבי אבות הטומאה ולכן הוא מוליד "אב" ואותו "אב" מטמא אדם "טומאת ערב" ונקרא ולד הטומאה - עפ"י ספר זכרון).

ל.ו. מה מביא רש"י עוד על פרשה זו מרבי משה הדרשן?

זה פירושה לפי משמעה והלכותיה. ומדרש אגדה העתקתי מיסודו של רבי משה הדרשן וזהו: ויקחו אליך - משלהם (והדיוק הוא גם "ויקחו אליך" שכשם שבשביל משה היא שחטאו שאמרו "כי זה משה האיש" וגו', כך יקחו אליו הפרה לתיקון החטא - עפ"י משכיל לדוד).

ל.ז. "פרה אֲדַמָּה", למה דוקא 'פרה'?

משל לבן שפחה שטינף פלטיץ של מלך, אמרו תבא אמו ותקנח הצואה, כך תבוא פרה ותכפר על העגל, (עי' שי למורא בשם גור אריה ביאור נפלא מה שייכות התיקון של חטא העגל לענין טהרת טומאת מת).

ל.ח. למה אדומה?

על שם "אם יאדימו כתולע", שהחטא קרוי אדום.

ל.ט. מה מרמז זה שצריכה להיות תמימה?

על שם ישראל שהיו תמימים ונעשו בעלי מומין, ותכפר עליהם ויחזרו לתמותם.

מ. "לא עלה עליה על", למה צריך להיות שלא עלה עליה על.

כשם שפרקו מעליהם עול שמים.

מא. "אל אלעזר הבהן", למה צריך לתת אותה לאלעזר הבהן?

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

כמ. "ומזה מי הנדה יכבס בגדיו", מה משמעות הפסוק הזה?

רבותינו אמרו שהמזה טהור - (זה לשון הרמב"ם הלכות פרה אדומה פרק ט"ו א': "ומזה מי הנדה יכבס בגדיו" אינו מדבר במזה על הטמא, אם טיהר את הטמא ק"ו שיהיה הוא טהור וכו').

ל. אלא מה הכוונה "ומזה מי הנדה"?

וזה בא ללמד שהנושא מי חטאת (שלא לצורך הזאה ולא נעשתה ההזאה עדיין, אבל הנושא לצורך הזאה, או שנשא [או נגע] מי חטאת לאחר שנעשתה מצותם דהיינו לאחר שטבל את האזוב והזה על אדם שנטמא במת והיו המים שותתים ויורדים מן הטמא לארץ, הרי אותם המים טהורים ואינם מטמאים לא במשא ולא במגע - עפ"י ר"א מזרחי) טמא טומאה חמורה לטמא בגדים שעליו, (וכן כל בגד או כלי שנגע בו בשעת חיבורו במטמאיו ע"פ ר"א מזרחי), מה שאין כן בנוגע.

ל.א. ולמה כתוב בלשון "מזה" ולא אמר "ונושא מי הנדה"?

וזה שהוציאו בלשון "מזה", לומר לך שאינן מטמאין עד שיהא בהן שיעור הזאה, (וכמה הוא שיעור הזאה, כדי שיטבול ראשי גבעולין של אזוב במים - רמב"ם הלכות פרה אדומה פט"ו הלכה א').

ל.ב. "והנָּגַע במי הנדה יטמא עד הערב", ומה עם בגדיו? ואין טעון כיבוס בגדים.

ל.ג. "וכל אשר יגע בו הטמא יטמא" וגו', איזה טמא?

וכל אשר יגע בו הטמא - הזה שנטמא במת, יטמא (טומאת שבעה, שהטמא שנטמא במת מטמא כלים ובגדים טומאת שבעה - כמ"ש בפרשת מטות "וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם").

ל.ד. "והנפש הנצטת תטמא עד הערב", כמה מדובר כאן שתטמא עד הערב? (שאי אפשר לפרש שנגעה במת עצמו שהרי הנוגע במת עצמו טמא טומאת שבעה).

כשם שנקהלו על אהרן שהוא כהן לעשות העגל.
מב. "ושרף את הפרה", למה צריך לשרוף אותה?
כשם ששרף העגל.

מג. "עין ארו ואזוב ושני תולעת", כנגד מה?
שלשה מינין הללו כנגד שלשת אלפי איש שנפלו בעגל.

מד. מה מרמזו זה שלוקחים 'ארו' ו'אזוב'?
ו'ארו' שהוא הגבוה מכל האילנות, ו'אזוב' שהוא
הנמוך מכולם, שהגבוה שנתגאה וחטא ישפיל את
עצמו כאזוב ותולעת ויתכפר לו.

מה. "והיתה לעדת בני ישראל למשמרת" וגו', למה
ציותה התורה שתהיה למשמרת?

כמו שפשע העגל שמור לדורות לפורענות, שאין לך
פקודה שאין בה מפקודת העגל שנאמר 'וביום פקדי
ופקדתי' וגו'.

מו. מה מרמזין שאר הלכות הפרה?

וכשם שהעגל מטמא כל העוסקין בו, כך פרה
מטמאה כל העוסקין בה. וכשם שנטהרו באפרו
שנאמר "ויזר על פני המים", כך "ולקחו מעפר שרפת
החטאת" וגו'.

מז. "ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צין", למה
כתוב "כל העדה"?

כל העדה - עדה השלימה שכבר מתו מתי מדבר ואלו
פרשו לחיים, (שהרי פרשת פרה נצטוו ביום שהוקם
המשכן בראש חודש ניסן בשנה השנית, ומיתת מרים היתה
בסוף ארבעים שנה - עפ"י גור אריה).

מח. "ותמת שם מרים", למה נסמכה מיתת מרים
לפרשת פרה אדומה?

לומר לך מה קרבנות מכפרין (ספרים אחרים: כשם שפרה
מכפרת), אף מיתת צדיקים מכפרת, (כל מיתה מכפרת על
האדם בעבור שהוא הסתלקות הגוף שבו תלוי החטא,
ובמיתת הצדיק כפרה על כל העולם כי הצדיק עיקר המציאות
ונחשב סילוק גופו סילוק לכל העולם ובשביל סילוק זה
נסתלק החטא, ולכן נסמכה מיתת מרים לפרה אדומה שבאמת
הכל אחד - עפ"י גור אריה, ועי' עוד שי למורא).

מט. "ותמת שם מרים", מה למדין כאן?

אף היא בנשיקה מתה, (מזה שכתוב "שם" ולמדין 'שם'
'שם' ממה שכתוב אצל משה "וימת שם משה עבד ה'").

נ. ומפני מה לא נאמר בה "על פי ה'?"

שאינן דרך כבוד של מעלה, ובאהרן נאמר (במדבר ל"ג
ל"ה) "על פי ה'".

נא. ולא היה מים לעדה", מה רואין מכאן?

מכאן שכל ארבעים שנה היה להם הבאר בזכות
מרים.

נב. "ולו גוענו", מה פירושו?

הלואי שגוענו.

נג. "בגנע אחינו", מה הכוונה?

במיתת אחינו - בדבר.

נד. מה למדין מזה?

למדנו שמיתת צמא מגונה ממנה (ממיתת דבר).

נה. מה הדקדוק שמנוקד "בגנע" ולא "בגנע"?

בגנע - שם דבר הוא, כמו במיתת אחינו. ולא יתכן
לפרשו כשמתו אחינו, שאם כן היה לו לינקד "בגנע".

נו. "והשקית את העדה ואת בעירם", מה רואים מזה?

מכאן שחס הקב"ה על ממונם של ישראל.

נז. "ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע" איך

אפשר להקהיל כל העדה אל נוכח פני הסלע?

זה אחד מן המקומות שהחזיק מועט את המרובה,
(ועי' נס היה ו"אל פני הסלע", משמע שאף האחרון
שבמחנה ישראל היה לפני הסלע - באר מים חיים).

נח. "המן הסלע הזה נוציא לכם מים", למה אמרו להם
זה?

לפי שלא היו מכירין אותו לפי שהלך הסלע וישב לו
בין הסלעים כשנסתלק הבאר, והיו ישראל אומרים
להם מה לכם מאיזה סלע תוציאו לנו (שהקב"ה צוה
להם שידברו לאותו הסלע (הצור) שהכה משה בחורב, כמו
שכתוב [שמות י"ז ו'] "והכית בצור", ועכשיו שידברו אליו
ויתן מימיו שהיה רגיל ליתן, ומשה ואהרן לא היו מכירים
אותו לפי שהלך וישב בין הסלעים כשהסתלק במיתתה של
מרים והיו ישראל אומרים להם מה לכם וכו' כלומר הוציאו
לנו מים מסלעים אלו, והם השיבו "המורים" - סרבנים
המן הסלע שלא נצטוינו עליו נוציא לכם מים, אין בנו יכולת
לכך - עפ"י ספר זכרון).

נח. למה אמר להם שמעו נא "המורים"?

לכך אמר להם שמעו נא "המורים" - סרבנים, לשון
יוני - שוטים מורים את מוריהם, (רצונו לומר שתיבת
"מורים" יש במשמעותה שלשה לשונות של גנאי - סרבנים,
שוטים, ומלמדים את מלמדיהם, ועי' עוד שי למורא), המן
הסלע הזה שלא נצטוינו עליו נוציא לכם מים.

ס. "ויך את הסלע כמטהו פעמים", למה שתי פעמים?

לפי שבראשונה לא הוציא אלא טיפין, לפי שלא ציוה
המקום להכותו אלא "ודברתם אל הסלע", והמה
דברו אל סלע אחר ולא הוציא, אמרו שמה צריך
להכותו בבראשונה שנאמר [שמות י"ז ו'] "והכית
בצור", ונזדמן להם אותו סלע והכהו.

סא. מה לומדים מכל זה? (כי בוודאי סיבב השי"ת זאת
ללמדנו לימוד).

זה לשון רבינו הקדוש ז"ע ועכ"א בליקו"מ תורה כ'
ח"א, ובשביל זה אין לאדם לדחוק את עצמו על שום
דבר, אלא יבקש בתחנונים, אם יתן השם יתברך -
יתן, ואם לאו לאו, עי"ש עוד באריכות.

ד"ר חיים חובבי לחכות את מוח שחמתי לשמוע ממורתי הרב שליט"א
 תובענים מגיל התנועה מקור חכמה רבנו הקדוש מוה"ר ז"ל וזמליו הקדוש מוה"ר ז"ל ע"כ
 עבודת האמונה והקדושה והזאת החכמה שיש לי"ת שיהיה בידו עקבנות רבנית ואמונה יסודית ללמוד ולחפש נפשיות
 ותענוגות מכל סוג וסוג ולתפארת כלבנו אשר חזקתה הקדושה והזאת זה וזאת זה וללכת בדרך חוכמה מאד במשך הקדוש שיש נשמתו

שבירת הנאווה והכבוד

אומר ר' נתן (הלכות תלמוד תורה הלכה ג, אות ב) אסור לקבל שכר על למוד התורה ביגיעה גדולה, "ואת התורה אדם פי ימות באהל" התורה קנימת רק למו שממית עצמו עליה. על ידי שעמלים בתורה, מה זה עמל? לשבר את הכבוד! ללמוד, כל ילד אוהב ללמוד, כל ילד אוהב ללמוד גמרא, כל ילד אוהב את התורה. לפעמים קשה לו, לפעמים הוא עוף קצת, אבל הוא אוהב את התורה, אוהב את הגמרא, כל ילד אוהב את היגיעה. לשבר את הנאווה זה נקרא עמל התורה. יש לי נאווה, אם אני חושב, אני למדן, אני חכם, אני מבין יותר טוב מכלם. צריך להיות להפך, ילד צריך להסתיר את עצמו, אין התורה מתקיימת אלא במו שממית עצמו עליה (ברכות סג:) יש אנשים שלומדים תורה שלשה ימים בלי להפסיק מרוב התענוג של התורה, ממית עצמו זה לשבר את הנאווה, לא לגרם קנאה לשום ילד.

ללמוד ביגיעה וללא נאווה

וגם צריך ללמוד ולהבין טוב את התורה, לא להגיד: עכשיו בגלל הקנאה אני לא אתאמץ ללמוד. לא, כל ילד צריך להתנוגע ולהתופח ולהבין ולשאל, אבל בלי שום נאווה, כמו שמניחים תפלין בלי שום נאווה. לומדים תורה בלי שום נאווה. יש חיוב דומה "ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך בביתך ובכלכתך בדרך ובשכבך ובקומך, וקשרתם לאות על ירך והיו למטפת בין עיניך" מסביר רבי נתן: שכל העמל זה רק לשבר את הנאווה, כל ילד אוהב ללמוד תורה, אין תענוג יותר גדול מלמוד התורה. לפעמים זה קשה לפני שמתחילים ללמוד, קשה לקום בבקר, אבל כשכבר לומדים, אין תענוג יותר גדול מזה. עמל התורה זה שלמוד התורה יהיה לשמה, וללמוד רק כדי לעשות נחת רוח לבורא ותפריך, "אשה ריח ניחוח לה".

ללמוד רק לכבוד ה'

אדם צריך לדעת: אני לומד, כי ה' צוה עלי ללמוד, אני לומד תורה לשמה לעשות נחת רוח לבורא ותפריך, לא בשביל שיהיה לי נחת רוח, שיגידו לי שאני ילד טוב, שאני לומד תורה, ואני הכי חכם בחיידר או ביישיבה. לא, אני רוצה שהשני יהיה יותר חכם ממני, להפך אני אשמח אם ילד אחר יהיה יותר חכם. אני רוצה שכלם יצליחו ויתקדמו, שכלם יהיו חרוצים, אין לי עין צרה על אף אחר. וכל מה שאני לומד תורה זה רק בשביל ה', לעשות נחת רוח לבורא ותפריך, ולא בשביל תועלת עצמי. כל שפן לא להתיהר, ולא לקנטר ילד אחר, ובנדאי לא בשביל קרדם לחפר בה'.

המתנוגע להבין שוה פי אלה

היגיעה היא לשבר את הנאווה, לשבר את ההתנשאות, לשבר את המחשבות שאני יותר טוב מהשני. ואם אין ילד יותר טוב ממני, צריך לדעת שהילד האחר שקשה לו ללמוד, הוא יותר חשוב בשמים ממני, כי הוא כל כך מתנוגע, כל כך בוכה להבין דף גמרא, ואלו אני מבין את זה בקלות. לפנים צערא אגרא, זה שלומד ביגיעה, דף אחד שלו שוה כמו אלף דפים של משהו אחר. עקר שבירת הנאווה הוא בגמרא, בחמש אין כל כך נאווה, כי כל אחד יודע ללמוד חמש, וצריכים לשבר את הנאווה בשלומדים גמרא, וכל מי שרוצה לעסוק בתורה באמת ידע שהתורה היא חיי עולם, ומדבק בקונו, כל התורה היא רק לקבל דבקות בה', כדי שנוכל להתפלל בכונה.

תפילות ממורינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

רבנו של עולם זכני שנשמת רבנו הקדוש תתעבר בי ויהיו בני וכל יוצאי חלצי עד סוף כל הדורות
נצוצות של רבנו הקדוש ונשמת רבנו תתעבר בהם ממש ואזכה להביא לאויר העולם את מושיעו של
ישראל.

אנא ה' יהמו מעיד עלי האזינה ה' בקולי בקראי אליך והיה בעזרי לגלות את כל הנצוצות הקדושים
הנעלמים בקרבי ואהיה קדוש וטהור בתכלית ואזכה לטהר את כל שבעת הנרות אשר בראשי שהם שני
עיני אזני הטמי ופי ועל ידי זה אזכה להמשיך עלי את אורות המקיפים ואזכה לרוח הקדש אמיתית כמו
דבורה הנביאה ואסתר המלכה ושאר נביאים ונביאות ואזכה להביא ולהשיב עמקי סודותיך ובכל פעם
לקבל מקיפים חדשים ובכל פעם הבנה חדשה וקדושה ואזכה להכיר אותך בעולם הזה אשר אתה חי וקיים
ואין עוד מפלעדיך כי לך נוצרתי לדעת ולהשיג אותך.

ועזרני ברחמיך ללכת מדרגה לדרגה בקדושה ובטהרה עצומה ואזכה לאמת ואמונה בתכלית האמונה
כמו שכתוב תבואי תשורי מראש אמנה ואזכה לשלמות השיר העליון שהוא השרש לכל השירים שהוא
שירת האמונה אשר רק משה רבנו והצדיק האמת יודעין משיר זה ואזכה לבון בכל תפלותי להתפלל כפי
רצונך הטוב ולבון תמיד בכל תנועה ותנועה ובכל שניה ושניה לאמתת רצונך ואזכה להתאמין ולאור
הילים להפיר ולהשיג אותך באמת ובלב שלם ותשפיע בלבי התחזקות והתאמצות שנהיה חזקים בדעתנו
אני וכל עמך בית ישראל תמיד להעמיר ולהצביר ממה שנוצה להתפלל אני וכל בני ישראל הבשרים על
כל הדברים הללו יומם ולילה בפרט על הציון הקדוש כי אתה אבינו ואתה חפץ להיטיב עמנו מטובך
האמתי בכל מיני טובות אמיתיות ואתה צופה תמיד לגלות לנו מטובך האמתי ואזכה אני וכל בית
ישראל לבקש בקשות אלו יומם ולילה בכל יום תמיד ובזכות זה אזכה לכל ההשפעות טובות בנשמות
ובדוהניות בני חיי ומזוני באין מחסור דבר עד סוף כל הדורות אני וכל עמך בית ישראל.

*

רבנו של עולם כל יכול אשר אתה עושה נפלאות עד אין חקר אשר לא יבצר ממה מזמנה זכני בעמדי
באן על הציון הקדוש והנורא של רבינו הקדוש והנורא אשר זכה להפיל באבא ואמא בארץ אנפין
בעתיקא קדישא באדם קדמון ברישא דלא אתידע בסתימא דכל סתימון העור והחרש והכבד פה צוואר
עקום ובעל החטוטרות בלי ידים ובלי רגלים בן תזכה גם אותי להגיע לכל המדרגות הנוראות האלו על ידי
שאזכה פעם לקבל איזה נצוץ מהנשמה האדירה והנוראה הזו אשר מעולם לא פתחה את עיניה ומעולם
לא ראתה את העולם אפילו בהרף עין מהנשמה שזכתה לומר "אין איך געדיענק גאר נישט" הנשמה
שנכללה באין שזכתה לא לשמע שום קול מקולות העולם אפילו כי הוא זה בן תזכה גם אותי מעתה לא
לשמע שום קול מקולות העולם זכני להפיל בנשמה שזכתה שכל דבוריה הם רק שבה והודיה להשם
יתברך אשר מעולם לא הוציאה שום הנה ודבור בעניני העולם הנשמה אשר יש לה את כל הנגונים אשר
היו מימות עולם עד תחית המתים ואחרי התהיה אשר ידעה כבר באן בעולם את כל הנגונים של כל
הצדיקים אשר ישמעו בגן עדן הנשמה אשר זכתה לשמע את המלאך הנורא אשר יש לו אלה ראשים
ולכל ראש אלה פיית ולכל פה אלה לשונות ולכל לשון אלה קולות ולכל קול אלה נגונים הנשמה אשר
זכתה לשמע את כל אלו הנגונים אשר בכח הנגונים האלו היא תמשיך לעולם את נשמת מלך המשיח
אשר יהיה בולו שירה ונגון הדרה ורקוד אנא רחום וחנן כל יכול אשר לא יבצר ממה מזמנה זכני בעמדי
באן על הציון הקדוש והנורא שאזכה גם אני להתפלל בנשמה נוראה זו בתוך פלל כל נשמות ישראל
הזוכות פעם להתפלל בנשמה אדירה ונוראה זו ועל ידי זה אזכה גם אני בעת בימי ראש השנה עשרת
ימי תשובה ויום הכפורים וימי הסבות הושענא רבא ושמחת תורה גם אני לשמע את המלאך הנורא הזה
עם כל אין סוף הנגונים שלו שבכל שניה ושניה וגם בכל יום ויום מימי חיי בכל רגע ובכל שניה מעתה
ועד עולם אמן נצח סלה ועד.

מתוך תפילה לעני לציון רבינו הק

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

תרם עשר אלף ש"ח להדפסת התפילות של הרב שליט"א ונפקד בזש"ק ב"ה

ב' אלפים-תרנ"ז) סיפור זה היה לאחרונה שסיפר הרה"ח ר' נ. צ. הי"ו שזוכה בזכות עצום להדפיס התפילות של הצדיק ולהפיצם ברחבי תבל אשרי חלקו, ויהודי שכבר כמה שנים מהחחונה שלו ועדיין לא נפקד בזש"ק ותרם עשר אלף ש"ח ותוך זמן קצר ב"ה נפקד בדבר ישועה ורחמים בזש"ק - אשרי חלקו.

הצדיק מדבר דיבורים ואף אחד לא מבין למה מתכוין - ואחרי כמה שנים נתברר הסיבה

ב' אלפים-תרנ"ח) סיפר אחד מתלמידי הצדיק פעם באמצע הדברי תורה שאמר **הרב שליט"א** אחרי תפילת שחרית בשב"ק (זה היה עוד בתקופה שהתפללו בביהכנ"ס הישן ברח' עידו הנביא - איפה שכהיום ישיבת מגיני ארץ) פתאום **הרב שליט"א** מתחיל לדבר שיהודי אסור ח"ו לקוץ בחייו ותמיד צריך להתחזק ואפי' שח"ו עובר עליו מה שעובר השנית איתו והכל יתהפך לטובה - והחטא החמור והנורא שמישהו קץ בחייו ח"ו והרב שליט"א מאריך בזה מאוד והיה ניכר כאילו הצדיק רוצה להשפיע על מישהו שיתחזק וזה היה מוזר מאד לכולם ואף אחד לא ידע מה כוונת הצדיק - ואחרי שעבר כמה וכמה שנים כשהיה **הרב שליט"א** באחת המדינות שגלה שם עם הרבה מתלמידיו נודמן להנ"ל לדבר עם אחד שגם היה שם וסיפר לו סיפור מה שהיה לפני כמה שנים שהלך בשבת קודש במא"ש ופגש איזה יהודי ברחוב והנ"ל אומר לו שהוא ממש במצב של ייאוש רח"ל כי עובר עליו יסורים עצומים ה"י וכו' וכו' והאברך אמר לו לא רחוק מכאן יש איזה צדיק גדול מאד כדאי ללכת אליו אבל הנ"ל אמר לו כבר הלכתי להרבה רבנים וזה לא משפיע עלי אבל האברך אמר לו אולי בכל זאת תנסה ללכת וכו' וכו' ובאמת הם הגיעו לרב שליט"א ותיכף כשהם נכנסים **הרב שליט"א** מתחיל לדבר הדיבורים הנ"ל - והרב שליט"א מאריך בזה מאד שיהודי אסור לקוץ בחייו וזה מאד חמור והרב שליט"א מאריך מספיק דיבורים המשמחים את הנפש.

הוא מקבל ע"ע לומר תיקון הכללי עבור רפואת הרב שליט"א - ותיכף השנית ממלא בקשתו

ב' אלפים-תרנ"ט) סיפר יהודי אחרי שהשתתף בהלוויית הגה"צ ר' גרשון אדילשטיין זצוק"ל והיה צריך להגיע הביתה באיזה עיר באה"ק ולא הזדמן לו רכב והבטיח שיאמר תיקון הכללי לרפואת מורינו הרב שליט"א ובזכות זה השנית יעזור לו להגיע לביתו - והנה תיכף מגיע אוטובוס שנוסע לכיוון העיר שהוא צריך אבל עדיין לא ממש להיכן שהוא צריך - אבל הוא נסע להיכן שהוא הגיע ואח"כ ירד מהאוטובוס והוא רואה איזה רכב שעובר וסימן בידו לעצור אבל הרכב לא עוצר (מכיון שלא היה באפשרותו לקחתו) וממשיך לנסוע אבל פתאום המונית עוצרת והוא נוסע לאחורה ושואל אותו להיכן הוא צריך ואומר לו והנהג אומר לו שיעלה והסיע אותו עד לביתו, והיה שם אחד מהמשפחה של הנהג ואומר לו אני מכיר את הנהג הזה הרבה שנים וזה לא קרה אף פעם שהסכים לקחת מישהו שלא בכיוון שהוא נוסע וזה פעם ראשונה שפתאום מחליט שהוא נוסע לאחורה ולוקח אותך - ואז הבין הישועה שהשנית עשה לו ע"י הצדיק שגזר והשנית מקיים.

הרב שליט"א פרץ בבכי - "מתי תמלוך בציון"

(ליום היארציית של הצה"ק מקלוינבורג ז"ע ועכ"א)

ב' אלפים-תר"ס) אחד מאנשי הצדיק שמקורב להצה"ק מקלוינבורג הכניס בנו לבריתו של אאע"ה והרב שליט"א היה סנדק ואח"כ באמירת הברכות כשאמר **הרב שליט"א** "ויקרא שמו בישראל" נתן לבנו השם "יקותיאל יהודה" ע"ש הצה"ק מקלוינבורג ז"ע ועכ"א והצדיק כששמע שם זה פרץ בבכי והזכיר איך שהצה"ק הנ"ל שר את הניגון "מתי תמלוך בציון" בבכיות נוראות, והרב שליט"א דיבר אח"כ בהתלהבות והתעוררות על הגעגועים של הרה"ק הנ"ל לגאולה ולהוציא השכינה מהגלות.

הגה"ק ר' חיים קנייבסקי זצוק"ל - מי עומד מאחורי השידוך הזה

ב' אלפים-תרס"א) סיפור זה היה כשיהודי שאל את הגה"ק ר' חיים קנייבסקי על איזה שידוך בחור מחסידי ברסלב שמציעים עבור בתו - ור' חיים שאל מי עומד מאחורי השידוך הזה וענה לו שמורינו הרב שליט"א - ור' חיים אמר בהתלהבות אם ר' ליניער עומד מאחורי שידוך זה אזי תיכף לגמור השידוך אפי' באמצע הלילה.

סיפור דומה עם הצה"ק ר' אהרן צבי רומפלר זצוק"ל - "שאלת את האורים ותומים ואתה בא לשאול אותי"

ב' אלפים-תרס"ב) וכן מספר אברך חשוב שהיה מקושר להצה"ק ר' אהרן צבי זצ"ל והציעו לו שידוך והיה מסופק אם לעשות השידוך (מכיון שהיה שם אחד מהמשפחה שהיה לו איזה מום וחשש שזה ענין משפחתי והגיע למורינו הרב שליט"א ושאלו על זה - והרב שליט"א אמר שאין מה לחשוש ואפשר לגמור השידוך - והנ"ל בדרך לחזור לביתו נכנס ג"כ לרבו ר' אהרן צבי זצ"ל ושאלו ג"כ ואמר לו שזה ענין שצריך יישוב הדעת וצריך להתבונן על זה - ובתוך הדברים נתברר לו שכבר שאל את הרב שליט"א - וכששמע הצה"ק הנ"ל אמר בהתלהבות עצומה שאלת את האורים ותומים שבדור ואתה בא לשאול אותי, מה השאלה בכלל.

הצדיק מטפל בנשמות - ומסדר שלום במשפחות

ב' אלפים-תרס"ג) כבר פורסם כמה וכמה סיפורים נוראים כאלו ממקורות נאמנים - איך שהצדיק מטפל בנשמות

שאנת הצדיק
לנתן את האייפונים השיומים וכו',
ולתקן את הצניעות,
ורק ע"ז תפסק המלחמה ונזכה לנאולה שלימה
וההמשך הוא שאחרי זה הוא רואה את אביו בחלום בפנים מאירות ושמות, וזה סיפור נורא על התגלות של צדיק

ישראל ויש לו דעה עצומה בעולמות העליונים ממש כמו סיפורי בעש"ט הק' ותלמידיו הק' - וסיפור זה סיפר הרה"ח ר' נ"ה הי"ו ששמע מבעל המעשה, היהודי הזה מספר שכמה לילות הוא חולם שהוא רואה את אביו שכבר נפטר, והוא במצב שלא רגוע וברוגו והנ"ל מאד נבהל מהחלומות האלו - והגיע למורינו הרב שליט"א והצדיק מכסה אותו עם הטלית שלו - והוא רואה איך שהרב שליט"א נושם נשימות עמוקות והוא מתאמץ, כאילו הוא פועל קשות וכך היה איזה זמן - ואח"כ הצדיק מוריד הטלית ואומר לי ב"ה סידרתי הענין - ואח"כ נתברר הסיבה כי היה איזה מחלוקת במשפחה ומסתמא זה גרם את הצער לנשמת האבא - והנה אחרי שהנ"ל היה אצל הרב שליט"א פתאום בלי שום סיבה התחילו להתפייס וחזר השלום במשפחה - וההמשך הוא שאחרי זה הוא רואה את אביו בחלום בפנים מאירות ושמות, וזה סיפור נורא על התגלות של צדיק קדוש שבכח קדושתו הנוראה משכין שלום בין ישראל וע"ז פועל תיקונים עצומים בנשמות ישראל.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א

בענין שמירת גהלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

החינוך הטהור למסור נפשינו על כל קוץ וקוץ מתורתנו הק'

הצה"ק ר' יקותיאל יהודה מקלויזנבורג זי"ע ועכ"א

(ליום היארצייט - ט' תמוז)

מורינו הרב שליט"א תמיד אמר שבאנו לעולם למסור נפשינו על קדושת שמו יתברך, וזה ראו

אצל הצה"ק מקלויזנבורג זי"ע ועכ"א כל היוו היו חיים של מסי"נ על קיום התורה הק', ובפרט הסיפורים הנוראים שמספרים עליו כשהיה במחנות בזמן השואה וסבל מהנאצים ימ"ש ייסורים נוראים וקיבל מכות נמרצות על עמידתו האיתנה בדרכי היהדות ובפרט לא להתגעל במאכלות אסורות וכו' - וגם אח"כ כשהשתחרר בחסדי השי"ת פעל גדולות ונצורות עבור קיום התורה הקדושה - והיה שואג בקול גדול חוצב להבות אש על קיום התורה הק' בלי שום פשרות - וזה החינוך הטהור שאנו צריכים להשריש בצאצאינו ללכת בדרכי הצדיקים האלו בדרך התורה באש ובמים במסי"נ.

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת כודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לישועת והצלחת שלום בן ליבא נ"י / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א - והרבנית תהילה בת לאה תחי'

זי"ל ע"י מכוון "שפי"ר אמר נחמני" דחסידי ברסלב עיר העתיקה ירושלים תובכ"א

אפשר להשיג את הגליון בחנות ספרים ותשמישי קדושה בעין יעקב מול השיטבלאך במאה שערים